

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Biopol GN s.r.o.**, IČO: 26214768
se sídlem Praha 8, Thámová 402/4
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Solilem
se sídlem Praha 1, Jakubská 647/2

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze**
se sídlem Praha 5, Za Opravnou 300/6

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2024, č. j. SZPI/CN146-5/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ředitel žalované zamítl odvolání žalobce a potvrdil opatření žalované ze dne 25. 9. 2024, č. D051-11659/24/D. Tímto opatřením bylo žalobci podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SZPI“), uloženo zajistit změnu názvu potravinu Barny's DIAeffect®, doplněk stravy, 30 KAPSLÍ, tak, aby obchodní název předmětné

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

potravinu nebyl zavádějící charakterem způsobu, jakým je prezentována spotřebiteli, zejména označení potraviny jako „DIA“. Dle žalované žalobce porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1169/2011¹, neboť vyvolával dojem, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě podrobně popsal obsah svého odvolání a napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že je nesporné, že podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1169/2011 je poskytování informace o „dia“ charakteru potravin zavádějící a je zakázáno § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb., o některých způsobech označování potravin (dále jen „vyhláška č. 417/2016 Sb.“). Poznamenal, že informace o potravinech musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné. Dříve platná úprava označení vhodný pro diabetiky byla z vyhlášky č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití (dále jen „vyhláška č. 54/2004 Sb.“), vypuštěna. Důvodem bylo, že osoby s diagnostikovaným diabetem by si měly vybírat zdravou stravu a měly by být schopny si vybírat vhodné potraviny v rámci nabídky běžných potravin. To ovšem nikterak neodůvodňuje napadené rozhodnutí, neboť tato skutečnost byla dána vždy i v minulosti.
3. Tvrdil, že spojení „dia“ v žádném případě nemůže vyvolat mylný dojem spotřebitele či jiného subjektu a už vůbec ne jakoukoliv neoprávněnou výhodou či nevýhodou. Je to podobné, jako kdyby u složení chleba nesmělo být uváděno zda je žitný či pšeničný, popř. bezlepkový. K tomu žalobce odkázal na svá již učiněná podání.
4. Žalobce uvedl, že žalovaná vydala rozhodnutí, které obsahuje skutečné odůvodnění, jak ukládá zákon, s nímž však nesouhlasí. V dané věci nebylo zrušeno nezákonné a nepřezkoumatelné prvoinstanční rozhodnutí, které zákonem vyžadované odůvodnění neobsahovalo. Žalobce byl přesvědčen, že takto vadné rozhodnutí mělo být ze zákona zrušeno a nahrazeno rozhodnutím jiným, bezvadným. Ačkoliv se žalovaná snažila zhojit absolutní nedostatek skutečného odůvodnění, nevypořádala se s námitkami nepřezkoumatelnosti a s procesními následky ve smyslu žalobcem podaného odvolání.
5. Žalobce akcentoval, že disponuje pro předmětné výrobky ochrannou známkou ve znění DIAeffect, číslo 587598, a to s právem přednosti ode dne 15. 8. 2023 (držitelem ochranné známky je společnost LIGHTHOUSE INTERNATIONAL INC., 255 Keele St., Toronto M6P-2K1, Ontario, Kanada, žalobkyně je k užívání ochranné známky oprávněna z licenční smlouvy ze dne 14. 3. 2024). Tato ochranná známka je platná a žalobce ji k označování svých výrobků užíval, a to v rozsahu práv vlastníka dle § 8 odst. 1 zákona č. 441/2023 Sb., o ochranných známkách.

¹ nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.

6. Žalobce své výrobky označoval popsaným chráněným označením, což není přímo označení DIA, ale právě DIAeffect, tedy přesné označení odpovídající charakteristikám výrobků žalobce.
7. Namítal, že jestliže zákonná úprava zakazuje „zavádějící označení dia“, pak není důvod pro zákaz vůči žalobci, protože jeho výrobky splňují zvýšené nároky na kvalitu výrobků a nejedná se tedy o označení zavádějící. Uvedené označení nikterak neporušuje předmětným výrobkem aktuální direktivy a omezení. Výrobky se sporným označením DIAeffect obsahují patentovanou složku Reducose® (extrakt morušovníku), která napomáhá k normální hladině glukózy v krvi. Tím podporuje pocit sytosti a přispívá ke snížení nadváhy. Poskytuje okamžité měřitelné účinky i dlouhodobé výhody pro uživatele. Účinné látky jsou umístěny ve veganské kapsli, která zaručuje rozpuštění v trávicím traktu do 15 minut od příjmu do organismu, má neutrální chuť a vůni a je čistě rostlinného původu. Působení složky Reducose® bylo prokázáno v publikovaných klinických studiích, které žalobce dále v podané žalobě specifikoval.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

8. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná setrvala na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
9. Uvedla, že vzhledem k vývoji vědeckých poznatků a v souvislosti s tím i legislativy EU byly potraviny pro osoby s poruchami metabolismu sacharidů (diabetes) novelou vyhlášky č. 54/2004 Sb., vyřazeny v roce 2012 z kategorie potravin určených pro zvláštní výživu, a to konkrétně vyhláškou č. 35/2012 Sb., kterou byla část 8 (§ 20 – § 21) zrušena. Zpráva Komise určená Evropskému parlamentu a Radě ze dne 26. června 2008 o potravinách pro osoby s poruchami metabolismu sacharidů (diabetes) dospěla k závěru, že pro stanovení zvláštních požadavků na složení potravin pro tyto osoby chybí vědecký základ. Osoby s poruchami metabolismu sacharidů tak mohou konzumovat všechny potraviny za předpokladu, že budou informovány o energetické hodnotě potraviny a o obsahu cukrů v této potravíně, kdy na základě těchto informací budou schopny samy upravovat příjem cukru a sestavit vhodný jídelníček. V současné době tak již neexistuje žádné ustanovení právních předpisů, které by upravovalo požadavky na potraviny vhodné pro diabetiky, ani neexistuje rozdělení na potraviny běžné a ty vhodné pro diabetiky na základě doložených odborných argumentů, pro které by mohly být potraviny správně zařazovány do těchto skupin.
10. Ohledně předmětného označování je potřeba vycházet z nařízení č. 1169/2011, zejména z čl. 7. Ve vztahu k použití výrazu „dia“ na čl. 7 nařízení č. 1169/2011 navazuje zpřesňující a doplňující § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. Skutečnost, že osoby s diagnostikovaným diabetem by si měly být schopny vybírat zdravou stravu a měly být schopny si vybírat vhodné potraviny v rámci nabídky běžných potravin, byla sice dána i v minulosti, ale kromě toho existovala právě v rámci vyhlášky č. 54/2004 Sb. kategorie potravin označovaná jako DIA, která byla výslovně určena pro osoby s diagnostikovaným diabetem. Současně platná legislativa však zrušila požadavky na potraviny určené pro osoby s poruchou metabolismu sacharidů (diabetiky) a tato kategorie potravin již legislativně neexistuje. S tím souvisí výslovný zákaz označování potravin slovy „dia“ nebo slovy od dia odvozenými, která mají naznačovat vztah k diabetu (např. Diabeta), stejně jako tvrzení „vhodné pro diabetiky“ apod. To se týká i obchodních názvů. Toto označení je tedy § 2 odst.

1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. vyhodnoceno jako zavádějící a je tímto právním ustanovením výslovně zakázáno.

11. Vzájemnou provázaností platných právních předpisů lze dojít k závěru, že zájmem zákonodárce je vymýtit z trhu potravin, které ve spotřebitelích s diabetem evokují dojem, že jsou pro ně speciálně určeny, jelikož pro diabetiky jsou určeny všechny potraviny bez rozdílu, avšak při zohlednění jejich konzumovaného množství, dávkování, vhodné kombinace apod.
12. Označení výrobků DIA bylo v minulosti určeno vyhláškou č. 54/2004 Sb. pro osoby s poruchou metabolismu sacharidů (diabetiky) a s touto kategorií je spotřebiteli spojováno, a to i vzhledem k části slova diabetes – dia. Označení potravin slovy „dia“ nebo slovy od „dia“ odvozenými tedy může vyvolávat ve spotřebiteli mylný dojem o zařazení potraviny do zvláštní kategorie a tím právě o jejich zvláštní charakteristice oproti jiným potravinám či o vlastnostech, které ve skutečnosti nemají.
13. V případě označení chleba jako žitný či pšeničný se jedná o označení existující skupiny chleba a tento údaj je povinnou součástí zákonného názvu dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. Tímto údajem musí být označeny všechny výrobky splňující podmínky zařazení do skupiny výrobku dle uvedené vyhlášky, a nejedná se tedy o označení, které by připisovalo konkrétnímu chlebu zvláštní vlastnosti, když takto jsou označeny všechny chleby splňující podmínky zařazení do skupiny dle vyhlášky. Pro označení „bezlepkový“ existuje legislativní podklad (viz nařízení Komise (EU) č. 828/2014). Srovnávat pojmy „dia“ s pojmy „žitný/pšeničný“ či „bezlepkový“ apod. je zcela irrelevantní, když v případě označení „dia“ existuje legislativa, která tuto informaci výslovně zakazuje.
14. Žalovaná upozornila, že s námitkou nepřezkoumatelnosti opatření se vypořádala v rámci napadeného rozhodnutí (viz str. 5 a 6). Opatření obsahovalo veškeré zákonem stanovené náležitosti, a to výrok (obsahující porušenou právní kvalifikaci), odůvodnění a poučení. Rovněž bylo uvedeno, dle jakých právních ustanovení bylo opatření vydáno. Inspektorka při uložení opatření postupovala v souladu se zákonem o SZPI a se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole. Na postupu inspektorky nebyly shledány žádné zásadní nedostatky. K tomu žalovaná odkázala na § 5 odst. 2 zákona o SZPI s tím, že uvedenému ustanovení opatření dostalo. Uzavřela, že uložené opatření je přezkoumatelné i řádně podložené.
15. K poukazu žalobce na ochranu známku žalovaná sdělila, že dle čl. 2 odst. 2 písm. j) nařízení 1169/2011 se „označením“ rozumí jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují. Užíváním ochranné známky se lze dopustit porušení veřejnoprávních předpisů, jejichž dodržování je nadřazeno účinkům ochrany vyplývajícím ze zapsané ochranné známky. Ochranná známka poskytuje toliko ochranu soukromoprávní. Vlastníka ochranné známky to však nezavazuje povinnosti dodržovat platné a účinné požadavky předpisů veřejnoprávních. Ochranná známka, pakliže je součástí označení potraviny, není z požadavků na označování potravin vyňata.
16. Žalovaná uzavřela, že se správní orgány nezabývaly účinností posuzovaného výrobku. Předmětem uloženého opatření bylo pouze označení názvem, který obsahuje slovo DIA, které je dle platné legislativy zakázané a jeho použití nijak nesouvisí s kvalitou produktu, ale s jeho charakteristikou. Samotný název potraviny DIAeffect byl posuzován jako informace o potravíně. Podotkla, že neexistuje taxativní výčet všech možných slov a slovních

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

kombinací, které by byly legislativně regulovány. Je proto nutné posuzovat případ od případu, a to včetně celkového kontextu, prezentace potraviny, jejího složení, osoby, pro které je určena, apod. Spojování slov je navíc v českém jazyce zcela běžné pro tvorbu slov dalších, v daném případě pro vznik daného názvu potraviny. Vyhláška č. 417/2016 Sb. nezakazuje pouze samotný pojem/označení „dia“, ale je zde uvedeno, že charakter potraviny nesmí být „dia“. Dle názoru žalované průměrnému spotřebiteli z názvu potraviny DIAeffect jednoznačně vyplývá, že právě charakter této potraviny je „dia“ a to je legislativně nepřípustné.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
18. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož oba účastníci řízení na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nikterak nereagovali.
19. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1169/2011 informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin.
 - Podle § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. informace o potravinách neobsahují zavádějící údaje ve smyslu čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, ze kterých při zohlednění způsobu, jakým je potravina prezentována spotřebiteli, zejména vyplývá, že charakter potraviny je „dia“.
20. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
21. Soud úvodem k rozsáhlé citaci podaného odvolání učiněného v žalobě a obecnému odkazu žalobce na odvolání a jiná podání učiněná v průběhu správního řízení konstatuje, že jako žalobní bod či žalobní argumentaci nelze akceptovat ničím neupřesněný odkaz na odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebo na jiná podání učiněná v průběhu správního řízení. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36) je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě, neboť je třeba vycházet z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.), jenž zpravidla v napadeném rozhodnutí již reagoval na obsah odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Soud tedy zásadně není instancí, která by znovu a nezávisle na žalovaném měla obsah odvolání přezkoumávat. K tomu soud rovněž poukazuje na zásadu subsidiarity správního soudnictví vyjádřenou v § 5 s. ř. s. V projednávaném případě žalobce často v té neobecnější formě odkazuje na svá předchozí podání učiněná v průběhu správního řízení (zejména podání ze dne 20. 10. 2023), avšak neuvádí, kterou konkrétní část své argumentace považuje za relevantní. Takový odkaz nesměřuje k určité, jednoznačně individualizované a nezaměnitelné argumentaci. Žalobce jím *de facto* po soudu žádá, aby znovu posoudil jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

odvolání jako celek. Takový přístup k formulaci žalobních bodů ovšem zcela ignoruje výše uvedenou zásadu, že soudní řízení není pokračováním správního řízení. Pokud by soud akceptoval přístup, kdy žalobce ve lhůtě pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. namísto řádné a dostatečně konkrétní formulace žalobních bodů pouze několika slovy odkázal na obsah odvolání, pak by tím v podstatě docházelo k nepřípustnému obcházení koncentrační zásady. Soud tedy shrnuje, že pouhý odkaz na podané odvolání či jiné podání učiněné ve správním řízení nelze považovat za žalobní bod.

22. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, podle kterého je napadené rozhodnutí a jemu předcházející opatření nepřezkoumatelné. Žalovaná se námitkou nepřezkoumatelnosti opatření v napadeném rozhodnutí výslovně zabývala (viz str. 5 a 6) a žalobci sdělila, proč má za to, že odůvodnění opatření považuje za dostatečné. Bylo tomu tak proto, že opatření obsahovalo všechny zákonem stanovené náležitosti, tj. výrok, odůvodnění a poučení, a to včetně odkazů na příslušné právní předpisy. Pokud pak jde o obsah odůvodnění, žalovaná upozornila na § 5 odst. 2 zákona o SZPI. Uvedené ustanovení opravňuje správní orgán při vydání opatření pouze odkázat na příslušný protokol o kontrole nebo jiný kontrolní dokument obsahující kontrolní zjištění. Právě tak tomu bylo v projednávaném případě. Prvostupňový orgán v opatření výslovně uvedl, že podkladem opatření je kontrolní zjištění popsáné v „*Dokladu o provedených úkonech č. D051-11659/24 ze dne 25. 9. 2024 viz bod č. II.*“ (dále jen „doklad“).
23. Soud na základě žalovanou předloženého správního spisu zjistil, že v části II. dokladu prvostupňový orgán upozornil na relevantní ustanovení nařízení č. 1169/2011 a vyhlášky č. 417/2016 Sb. zabývající se zavádějícími informacemi o potravinách včetně Zprávy Komise určené Evropskému parlamentu a Radě ze dne 26. 6. 2008. Dále prvostupňový orgán popsal žalobcem předloženou etiketu a svoji úvahu, proč má za to, že označení „DIAeffect“ vyvolává u spotřebitele dojem, že potravina má zvláštní charakteristiku, respektive že je vhodná pro diabetiky. Konečně prvostupňový orgán uzavřel, že označení „dia“ charakteru potravin je dle čl. 7 nařízení č. 1169/2011 zavádějící a § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. zakázané. Předmětný doklad byl žalobci doručen spolu s opatřením dne 25. 9. 2024.
24. S ohledem na shora uvedené má soud ve shodě s žalovanou za to, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí splňuje zákonem o SZPI všechny stanovené náležitosti. Žalobci byly sděleny relevantní důvody, pro které prvostupňový orgán považoval označení předmětného názvu potravin za zavádějící, respektive zakázané. Proti závěrům prvostupňového orgánu se pak žalobce mohl v průběhu správního řízení bránit. Jinými slovy žalobce nebyl nikterak zkrácen na svých právech tím, že odůvodnění opatření obsahovalo pouze odkaz na příslušnou část dokladu.
25. Protože žalobce nad rámec odkazu na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí námitku nepřezkoumatelnosti a rovněž i procesní následky dále blíže nerozvedl, neměl soud podklad pro to, aby se námitkou žalobce mohl dále zabývat. Soud připomíná, že je věcí žalobce, jakým způsobem formuluje žalobní námitky. Soud není oprávněn na námitky žalobce jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat.
26. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, podle které spojení „dia“ nemůže vyvolat mylný dojem u spotřebitele či jiného subjektu. Soud úvodem akcentuje, že z čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1169/2011 vyplývá, že informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky. Při posouzení, zda je na obale

výrobku uvedena zavádějící informace, je dle soudu nutno posuzovat kontext okolností a hledisko průměrného spotřebitele. Judikatura soudů průměrného spotřebitele definuje jako spotřebitele, „*který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory*“ (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2013, sp. zn. 23 Cdo 3845/2012).

27. Nařízení č. 1169/2011 neuvádí, které informace o potravinách jsou zavádějící. To v návaznosti na čl. 7 nařízení č. 1169/2011 činí vyhláška č. 417/2016 Sb. Ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. informace o potravinách nesmí obsahovat zavádějící údaje, ze kterých při zohlednění způsobu, jakým je potrava prezentována spotřebiteli, zejména vyplývá, že charakter potravy je „dia“. Důvodová zpráva k uvedenému ustanovení pak uvádí, že „*Zamezuje označování, ze kterého by vyplývalo, že charakter potravy je „dia“. V současné době neexistují žádné ustanovení právních předpisů, které by stanovovaly požadavky na potraviny vhodné pro diabetiky, ani neexistuje rozdělení na potraviny běžné a vhodné pro diabetiky na základě doložených odborných argumentů. Toto vyplývá ze zprávy Evropské komise² a je v souladu se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví.*“.
28. Při posouzení, zda může být určitý údaj zavádějící, je dle soudu rozhodující, jaké je předpokládané očekávání v souvislosti s uvedeným údajem u průměrného, běžně informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele.
29. Soud souhlasí se správními orgány, že název předmětné potravy „*Barny's DIAeffect*®“ je zavádějící. Předmětná potrava je průměrnému spotřebiteli v ČR prezentována pod označením „*DIAeffect*“, které je ostatně v daném sousloví i vzhledem ke svému grafickému vyobrazení dominantní. Uvedené označení obsahuje označení „*DIA*“, které je průměrným spotřebitelem v ČR vnímáno v souvislosti s onemocněním diabetes mellitus, a to jako potrava vhodná pro diabetiky. K vnímání průměrného spotřebitele v tomto případě významně přispěla předchozí zkušenost, kdy v minulosti takto byla v ČR označována dieta (zvláštní způsob stravování) vhodná pro pacienty s onemocněním diabetu (viz vyhláška č. 54/2004 Sb. ve znění do 31. 1. 2012) a potraviny určené pro diabetiky. Nadto je slovo „*DIA*“ v projednávaném případě doprovázeno doplňkem „*effect*“, který průměrný spotřebitel chápe ve smyslu zesílení účinku. Ostatní prvky označení, tj. *Barny's a* ®, na uvedeném vnímání nic nezmění. Slovo *Barny's* bude vnímáno průměrným spotřebitelem jako přivlastňovací přídavné jméno *Barnyho a* ® nebude mít pro průměrného spotřebitele žádný rozlišovací význam. Na základě shora uvedeného má soud za to, že název předmětné potravy „*Barny's DIAeffect*®“ je zavádějící.
30. Odkaz žalobce na označení chleba žitný či pšeničný nepovažuje soud za příléhavý. Podle vyhlášky č. 18/2020 Sb. se v daném případě jedná o existující skupiny chleba, přičemž toto označení je povinnou součástí zákonného názvu. K uvedenému pak soud doplňuje, že se nejedná o označení, kterému by průměrný spotřebitel připisoval konkrétní zvláštní vlastnosti.
31. Nepřípadný je rovněž odkaz žalobce na označení „bezlepkový“. V tomto případě soud poukazuje na nařízení č. 828/2014, které upravuje poskytování informací o nepřítomnosti či sníženém obsahu lepku v potravinách spotřebitelům. Uvedené nařízení vychází z vědecky podložených údajů (viz preambule nařízení č. 828/2014).

² Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o potravinách pro osoby s poruchami metabolismu sacharidů (diabetes) (Brusel dne 26. 6. 2008, KOM(2008) 392 v konečném znění).

32. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, podle které jeho výrobky splňují zvýšené nároky na kvalitu a nejedná se tedy o zavádějící označení. K uvedené námitce soud sděluje, že pro posouzení není rozhodné, zda a případně jaký má výrobek žalobce a zejména jeho složka s označením Reducose® účinek. Ostatně použití označení Reducose® nebylo správními orgány žalobci vyčítáno. Rozhodná pro posouzení věci je otázka, zda informace o předmětné potravíně (výrobku) žalobce jsou nebo nejsou s ohledem na způsob, jakým je žalobce prezentuje, zavádějící (viz čl. 7 nařízení č. 1169/2011 a vyhláška č. 417/2016 Sb.). V projednávaném případě soud a rovněž i správní orgány dospěly k závěru, že název předmětné potraviny „Barny's DIAeffect®“ je vzhledem k označení potraviny jako „DIA“ zavádějící. K tomu soud opětovně odkazuje na důvodovou zprávu k § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. Z uvedeného důvodu soud neprovedl žalobcem navržené důkazy v podobě odborných studií.
33. Soud neshledal relevantním odkaz žalobce na existenci ochranné známky a licenční smlouvy ze dne 14. 3. 2024. Oprávněnost užívání ochranné známky žalobcem nic nemění na povinnosti žalobce dodržet povinnost, která pro něj vyplývá z čl. 7 nařízení č. 1169/2011 a § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb. a která má veřejnoprávní charakter. Jinak řečeno je věcí žalobce, aby informace o jeho potravíně neobsahovala zavádějící údaj ve smyslu čl. 7 nařízení č. 1169/2011 a § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 417/2016 Sb., a to bez ohledu na to, že je oprávněn užívat ochrannou známku. Z uvedeného důvodu soud neprovedl důkaz navrženými listinami v podobě výpisu z databáze ochranných známek a licenční smlouvy ze dne 14. 3. 2024.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. dubna 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu